

Diumenge, 11 de setembre de 2022 - Núm. 3809

Full parroquial

Una comunitat fraterna on es parteix, comparteix i reparteix la Bona Nova de Jesucrist

DIUMENGE XXIV DURANT L'ANY

*Aquest germà teu...
L'hem retrobat*

UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SÚRIA. C. Sant Antoni M. Claret, 14 - 08260 Súria
Telèfon: 938695247 - Mòbil: 669244568 - Ce: unitatpastoralsuria@gmail.com

Això que ara et diré és cert, i del tot digne de crèdit: que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors, i entre els pecadors jo soc el primer. Però Déu se n'apiadà perquè Jesucrist pogués demostrar primerament en mi tota la grandesa de la seva paciència, fent de mi un exemple dels qui es convertiran a la fe i tindran així la vida eterna.

Estimar i perdonar són el signe concret i visible que la fe ha transformat els nostres cors i ens permet expressar en nosaltres la mateixa vida de Déu. Estimar i perdonar com estima i perdona Déu és un programa de vida que no pot conèixer ni interrupcions ni excepcions, sinó que ens anima a anar sempre més lluny sense aturar-nos mai, amb la certesa de ser sostinguts per la presència paterna de Déu. (Papa Francesc).

SANTORAL

Diumenge, dia 11 de setembre: Diumenge XXIV durant l'any.

Dilluns, dia 12 de setembre: El Sant Nom de Maria.

Dimarts, dia 13 de setembre: Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església.

Dimecres, dia 14 de setembre: L'Exaltació de la Santa Creu.

Dijous, dia 15 de setembre: La Mare de Déu dels Dolors.

Divendres, dia 16 de setembre: Sant Corneli, papa; Sant Cebrià, bisbe; màrtirs.

Dissabte, dia 17 de setembre: Sant Robert Bel·larmino, bisbe i doctor de l'Església.

Diumenge, dia 18 de setembre: Diumenge XXV durant l'any.

Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església En un llogaret perdut del Caucas (Comana), en els confins de l'Imperi, moria el dia 14 de setembre de l'any 407 el sant Patriarca de Constantinoble, Joan, anomenat el Crisòstom ("boca d'or") per la seva alta eloquència. Va exercir l'episcopat, dedicant-se especialment a la predicació, a l'ajuda dels pobres i a denunciar tota injustícia i iniquitat (l'avidesa dels rics i la corrupció). Relegat a l'exili pels poderosos, les penalitats del camí dugueren a l'ancià bisbe (d'uns setanta anys) a la seva pàtria definitiva. No podent més amb si mateix, els guàrdies el van

deixar el 13 de setembre, sense tenir-ne cap cura, en una capella rural del lloc, on a l'albada de l'endemà va morir. Les seves últimes paraules foren: "Que Déu sigui glorificat en totes les coses". Contemplant la seva mort, acuden a la memòria les seves paraules quan s'acomiadava del seu poble abans de marxar a l'exili: "¿Que em desterren? ¿A quin lloc em podran enviar que allà no hi sigui el meu Déu, cuidant de mi?" La vida del sant Patriarca de Constantinoble es coneguda i les seves obres també. És conegut com el "Doctor eucarístic" per la seva doctrina sobre el sagrament. És sense dubte, el més gran dels Pares d'Orient.

Comentari a la Paraula

UPP SURIA

A l'evangeli d'avui escoltem les anomenades paràboles de la misericòrdia: l'ovella retrobada, la moneda perduda, el fill pròdig. Fixem-nos que en la paràbola de l'ovella perduda és el pastor qui va a la recerca de la perduda, en la moneda perduda és la dona qui escombra tota la casa i no para fins a trobar-la. En el fill pròdig és el pare qui intervé acollint i estimant entre el germà petit i el germà gran. Déu pren per a manifestar la seva misericòrdia la imatge de l'home, de la dona i la

intervenció entre els germans. Déu en Jesús de Natzaret pren la persona humana en totes les seves dimensions per a manifestar el seu amor a cada persona i en tota realitat humana. ¿Quin Déu és més proper que el nostre en el servei misericordiós a favor de tota criatura? Així ens ho mostra en la imatge del quadre de Rembrandt que il·lustra aquesta pàgina en qui compta per a abraçar el fill que arriba amb una mà masculina i una de femenina. Com diu el Papa Francesc és una qüestió de justícia el reconeixement de la presència de Déu en tot home i en tota dona. Manifestació del pare, de la mare i de la fraternitat universal en l'Església del Crist.

Jesús recorre sovint al gènere de la paràbola perquè així ens questiona sobre la nostra pròpia vida i ens ajuda a interpretar-la d'acord a l'Evangelí. ¿Quina capacitat tenim nosaltres de misericòrdia? Aquest diumenge vol ser un crit que desperta el poble de Déu i l'ajuda a viure en la misericòrdia de Déu. Cada un portem en el cor el pes de la inclinació al mal i desitgem que algú es fixi en la nostra debilitat des de l'amor per a poder ser misericordiosos com Déu ho és amb nosaltres

En les tres estrofes del salm 50, el salmista s'adona que el pecat nia en el més profund del cor de cadascú. Per això, suplica a Déu que realitzi en ell una nova creació, una renovació total de la interioritat: "*Creeu en mi un cor ben pur*". El salmista té una gran confiança que Déu serà misericordiós amb ell: "*Un esperit que es penedeix, vós, Déu meu, no el menyspreu*". Aquesta és l'experiència que ens presenta Pau en la seva carta a Timoteu. Ell qui era perseguidor del Crist, el primer entre els pecadors, Déu se n'apiadà per la seva gran paciència, fent d'ell una creatura nova, convertint-se a la fe, cridat a la vida eterna. Així mateix, el Senyor per la seva gran misericòrdia s'apiadi de nosaltres, ens deixem acollir de nou en la seva cleda i ens beneeixi amb la seva pau. Bon Diumenge!

Diumenge, 11 de setembre de 2022 - Núm. 3809

HORARIS CELEBRACIONS

DIUMENGE XXIV DURANT L'ANY

DISSABTE, DIA 10 de setembre de 2022

8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 11 de setembre de 2022

9 matí – Súria

11 matí – Santuari Mare de Déu de Coaner

DIUMENGE XXV DURANT L'ANY

DISSABTE, DIA 17 de setembre de 2022

8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 18 de setembre de 2022

9 matí – Súria

11 matí – Ermita de Sant Salvador

INTENCIONS DE MISSES

Dissabte, dia 10 de setembre, Súria, 8 vespre: Josep Sellés (38 aniv). Rossend Costa Comaposada (22 aniv).

Diumenge, dia 11 de setembre, Súria, 9 matí: Esposos Josep Reguant (34 aniv) i Carme Puigdellivol.

Diumenge, dia 11 de setembre, Santuari de Coaner, 11 matí: Esposos Ferran Moncunill i Ramona Serra. Jaume Claret Comellas.

Dissabte, dia 17 de setembre, Súria, 8 vespre: Josep Sellés i Roser Reguant. Salvador Sala (4 aniv). Francesc Sala. Francisca Pujol. Francisco Seuba Puig (18 aniv).

Diumenge, dia 18 de setembre, Súria, 9 matí: Jaume Ros Junyent (1 aniv). Paula Farriols Reguant (1 aniv).

Diumenge, dia 18 de setembre, Sant Salvador, 11 matí: Esposos Domingo Pena Vilaplana i Elvira Figuls Feliu. Esposos Montserrat Cols Centellas (12 aniv) i Narcís Junyent Vilanova (5 aniv).

VISIÓ PASTORAL UNA NOVA OPORTUNITAT

Comencem un nou curs i amb ell un nou camí a recórrer. En la Paraula de Déu apareix permanentment aquest dinamisme de "sortida" que Déu vol provocar en el seu poble, camí de la Terra promesa. Abraham, Moisès, Jeremies, Maria, Pere, ...: "Vés,

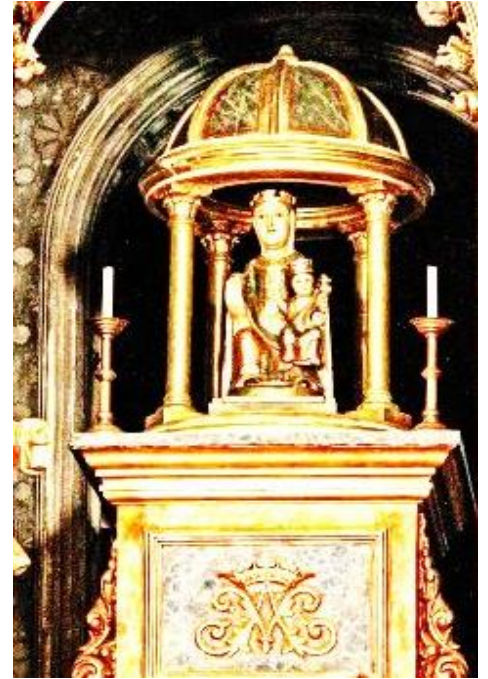
jo t'envid' . En aquest "aneu" hi ha present la missió evangelitzadora de l'Església. Jesús ens revela que Déu habita al nostre costat i ens aconsegueix allà on siguem, en rutes per més aspres que siguin. I allí ens crida pel nostre nom i ens qüestiona en la profunditat del nostre ésser.

En donar inici al nou curs, estem cridats a fer camí junts i en la mateixa direcció. Comencem preguntant-nos: ¿encarnem l'estil de Déu, que camina en la història i comparteix les vicissituds de la humanitat? ¿Estem disposats a l'aventura del camí o, temorosos davant la incertesa, preferim refugiar-nos en les excuses del "no cal" o del "sempre s'ha fet així"?

Mirem Jesús. Primer, acull a la persona. Després, escolta les seves preguntes i finalment l'ajuda a discernir què cal fer per a posseir la vida eterna. Les preguntes importants per a la vida exigeixen temps, concentració, disponibilitat per a trobar-se amb l'altre i deixar-se interpel·lar per la seva inquietud. Res no el deixa indiferent, tot l'apassiona. Trobar els rostres, creuar les mirades, compartir la història de cada un; aquesta és la proximitat de Jesús. Ell sap que una trobada pot canviar la vida. I en l'Evangeli abunden trobades amb Crist que reanimen i guareixen. També nosaltres, que comencem aquest camí, estem cridats a ser experts en l'art de la trobada per a escoltar-nos des del cor. Quan escoltem amb el cor, l'altre se sent acollit, no jutjat, lliure per explicar la pròpia experiència de vida i el propi camí espiritual. ¿Com anem amb l'escolta? ¿Permetem a les persones que s'expressin, que contribueixin a la vida de la comunitat sense que se'ls posin traves, sense que siguin rebutjades o jutjades? Tot canvia quan som capaços de trobades autèntiques. Descubrim amb sorpresa que l'Esperit Sant sempre bufa, suggerint recorreguts i llenguatges nous. L'Esperit ens demana que siguem pelegrins enamorats de l'Evangeli. No perdem les ocasions de gràcia que se'ns ofereixen. Bon curs!

UNITAT PASTORAL

AVUI, FESTA MAJOR DE COANER En la festa del Naixement de la Benaurada Verge Maria, o altrament dita, festa de les Mare de Déu trobades, ens apleguem en el Santuari de la Mare del Mig Cardener per a celebrar la seva festa. Dissabte al vespre, música i sopar sota els estels. Diumenge matí, caminades vers el Santuari hissant la senyera en la Diada Nacional del nostre país, missa a les 11 amb el cant dels goigs a la Mare i convivència per a tots. Bona festa !

AGRAIMENT I COMIAT A RUI JORDI.

ACOLLIMENT A MN. MARC MAJÀ

Dissabte vinent, dia 17 de setembre, a la Missa de les 8 del vespre donarem gràcies pels dos anys de servei a la nostra parròquia del seminarista, Rui Jordi Marques Freire, destinat a la parròquia de Berga. Així mateix, agraiem el servei que Mn. Marc Majà Guiu ve a fer a la nostra parròquia com a mossèn adscrit. Tot sigui pel bé de l'Església!

APLEC A SANT SALVADOR

Diumenge vinent, dia 18 de setembre, celebrarem ja el 51 aplec que el Foment organitza a Sant Salvador. La missa serà a les 11 del matí. Bona Festa!

EQUIP GESTIÓ PARROQUIAL

Reunió dimarts, dia 13 de setembre, a partir de la Missa de les 7.

REUNIÓ DE CATEQUISTES

Dimecres, dia 14 de setembre, a les 4 de la tarda.

BISBAT

Stage al Santuari de Lourdes d'un grup de joves del bisbat

Del 21 al 28 d'agost un grup de joves del nostre bisbat va anar a fer un stage al Santuari de Lourdes. Una experiència de formació i servei a favor de l'Hospitalitat del Santuari francès, en atenció als diferents pelegrinatges que allí hi acudeixen.

Durant la setmana van poder aprendre més coses sobre santa

Bernardeta, el Santuari i l'Hospitalité a través de les diverses formacions que van rebre, així com l'espiritualitat que allí s'hi respira. De bon matí fins ben entrada la nit, van poder donar-se als altres a través dels diferents serveis que cada dia els van assignar: ajuda en la neteja dels hospitals, servei a la Gruta, a les piscines, a les processons i eucaristies, ...

Tant pels qui va ser la primera vegada que van fer un stage, com per als qui feia temps que hi anaven va ser una experiència única. D'aquelles que et deixen petjada tant en l'escola del servei als més febles i malalts com és el Santuari de la Mare de Déu com en creixement interior en el seguiment de l'Evangelí i l'Església.

Gràcies a tots els qui en van formar part i a la Mare de Déu de Lourdes que, any rere any, ens crida a anar a fer un servei al seu costat.

Informa: Punt i Seguit.

Ser cristians en minoria

Glossa Bisbe Francesc Conesa

Enmig d'una societat molt plural, les nostres comunitats són generalment molt modestes, petites en nombre i amb escassos mitjans. Els cristians estem passant a ser una minoria a les societats occidentals. Això no ens ha d'espantar. El cristianisme ha estat viscut de moltes maneres al llarg de la història. Al començament van ser només un petit grup al mig d'un vast imperi. Després van venir altres èpoques d'expansió i fins i tot d'imposició i de domini en algunes societats. La manera de viure l'Evangeli canviarà sens dubte, però el nucli roman inalterable. Això requereix ser flexible i no aferrar-nos a models passats de vivència del cristianisme, a posicions arcaiques pròpies d'altres moments.

La crisi de fe actual conduirà a una Església més petita i també més purificada. Segurament no podrà mantenir gaires de les estructures que ha creat; fins i tot haurà de desprendre's d'obres i institucions que ha aixecat al llarg dels segles. Serà una Església més pobra, més simple. Potser aleshores aquesta petita comunitat sigui més significativa per al nostre món, perquè anirà menys carregada de privilegis i serà molt més lliure. Allò essencial serà sempre viure amb profunditat la fe, ser veritablement homes i dones de Déu, que parlen d'Ell des de la seva pobresa, recolzats en una forta experiència. En el futur ja no serà possible ésser cristià per conveniència, per contagi de la massa o per comoditat.

Els cristians serem minoria a les societats del futur. Però, amb l'ajuda de la gràcia, podem esdevenir una minoria significativa, que interpel·li la societat amb la proposta d'un nou ordre de coses. Una Església en minoria pot ser una ocasió per créixer en autenticitat i fidelitat a l'Evangeli. El papa Benet va parlar de que "l'Església catòlica s'ha de comprendre com a minoria creativa", que és capaç de transformar la societat, perquè "té en una herència de valors que no són una cosa del passat, sinó una realitat molt viva i actual" (26-9-2019). Encara que siguem una Església en minoria, som conscients que tenim a les nostres mans alguna cosa nova, un missatge capaç de recrear la civilització actual, rescatant-la de la decadència. Quan una minoria és creativa actua com a llevat a la massa, impedit el deteriorament i degradació de la societat. L'Església ha de ser una minoria transformadora.

Comentant aquesta idea, el papa Francesc deia: "El papa Benet va ser un profeta d'aquesta Església del futur, una Església que es farà més petita, perdrà molts privilegis, serà més humil i autèntica i trobarà energia per allò essencial. Serà una Església més espiritual, més pobra i menys política: una Església dels petits" (3-4-2022). I afegia que no hem d'oblidar mai que la vocació de l'Església "no són els números. És evangelitzar. La joia de l'Església és evangelitzar. El veritable problema no és que en siguem pocs, en definitiva, sinó que l'Església evangelitzi". No ens cansem ni ens desanimem. Tenim un tresor immens a les nostres mans, que és Crist. No desistim de buscar camins perquè arribi a moltes persones la gràcia de creure-hi.

(De la conferència "Creure en Jesucrist en una societat plural")